

Greet, het secreet

(WO DIE LIEBE HINFÄLLT)

Blijspel in drie bedrijven

door

ERIKA ELISA KARG

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GREET, HET SECREET - WO DIE LIEBE HINFÄLLT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERIKA ELISA KARG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN

Anne Koster - weduwe en uitbaatster van het eetcafé De Lindenhof, goedmoedig van aard en met de juiste zakelijke inslag

Gonnie - haar dochter, die in het hotelvak zit en daarvoor als het ware geschapen is

Greet Wanders - hun buurvrouw en haai van het ergste soort, op het asociale af; zich overal mee bemoeiend en op haar lompe manier veel onheil stichtend

Alfons - haar man, een grootsprakerige veehandelaar; in lomphed niet voor Greet onderdoend, maar wel onder haar plak zittend

Neeltje - hun beider dochter, met een heimelijke geliefde, waarvan de Wandersen absoluut niets willen weten, omdat ze die spaghetti-vreter te min achten

Roberto - de minnaar van Neeltje; Italiaan van origine en erg zijn best doende zelf een pizzeria te kunnen beginnen

Derk Rietveld - een in de problemen geraakte landloper, die vooral bij Greet in het verdomboekje staat

Justus - timmerman van beroep en stamgast van Anne; geschikte vent, maar geen blad voor de mond nemend

Karel - verloofde van Gonnie Koster en in hetzelfde hotel werkzaam als zij, in de kwaliteit van manager

Mona Swillens - attractieve cosmetica-adviseuse; gekomen om haar vakmanschap te demonstreren, maar heel iets anders op haar pad vindend

DECOR:

Het verhaal speelt in een eetcafé, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links de deur naar de woning en de kelder. In de brede achterwand de deur, die toegang geeft tot de lokaliteit. Verder is er ook een raam, dat echter niet hoeft te functioneren. Wél zijn er gordijntjes voor. Rechts achter is een tapkast met toebehoren, waaronder ook een telefoon. Een kapstok is er eveneens, aan de muur of losstaand. Tafeltjes met stoelen zijn er, zoveel als de beschikbare ruimte toelaat, met dien verstande, dat de stamtafel vooraan staat. De ruimte is verder aangekleed, zoals in dergelijke lokaliteiten gebruikelijk, zonder bepaalde extra voorzieningen.

Eerste bedrijf

Anne staat achter de tapkast glazen op te poetsen.

Derk: *(op via midden, in de kleren van een landloper en met een baard van vier vijf dagen)* Goedenavond. *(gaat naar de achterste tafel, hangt z'n jasje over de leuning en neemt plaats)*

Anne: *(komt naar zijn tafeltje, sceptisch)* Goedenavond. Wat mag het zijn?

Derk: Een glaasje wijn alstublieft. *(en, terwijl Anne naar de tapkast gaat en wijn schenkt)* Is het hier altijd zo afgeladen vol?

Anne: Als u bonje zoekt, bent u bij mij aan het verkeerde adres. *(zet het glas voor hem neer)* Alstublieft.

Derk: Ha, geweldig!

Anne: *(sarcastisch, op het glas doelend)* U hebt nog niet eens geprobeerd.

Derk: Ik heb daarmee deze rustige lokaliteit bedoeld.

Anne: *(honend)* Ik blijf maar steeds hopen op meer gasten en u schept er kennelijk genoeg in, dat er geen mens is.

Derk: Ach, dan bent u dus de waardin. Maar eh, gezien uw menu-aanbod, zouden de gasten toch eigenlijk in grote drommen moeten komen opdagen.

Anne: Menuaanbod? Wilt u me soms in het ootje nemen?

Derk: Helemaal niet. Maar op het bord, buiten voor de deur, staan met krijt toch drie heerlijke gerechten vermeld.

Anne: En dat is precies het verschil met de concurrentie. In de Gouden Zwaan hebben ze een in varkensleer gebonden menukaart, met wel dertig verschillende gerechten, en daar kan ik hier in De Lindenhof echt niet tegenop.

Derk: Best mogelijk, maar in feite gaat er toch niets boven eerlijke burgermanskost. En als ik denk aan wat er buiten op het bord staat... *(verzaligd)* Zoiets heb ik allang niet meer gegeten.

Anne: *(hem opnemend)* Dat kan ik me best voorstellen.

Derk: *(samenzweerderig)* Weet u, ik heb voorheen even door het raam gekeken en ben pas naar binnen gekomen, toen ik zeker wist, dat er niemand was. Want ziet u, ik zit met een probleempje.

Anne: En dat is?

Derk: Ik heb geen rooie duit op zak, maar ben ondertussen wel aan het verhongeren. En nu vraag ik u, zou ik desondanks toch iets te eten kunnen krijgen?

Anne: *(onthutst)* U bedoelt gratis?

Derk: Alstublieft, gooit u me er niet uit! Wacht! (*stroopt z'n horloge af, geeft haar dat*) Hier, neemt u dit maar als onderpand.

Anne: (*horloge bekijkend*) Dat is een echte Rolex! Hoe komt "u" nou aan zo'n duur horloge?

Derk: Dat doet er op dit moment toch niet toe. Hoofdzaak is, dat u mij iets te eten geeft, voordat ik van de graat val.

Anne: En als dat horloge niet van u is, kan ik niet alleen naar m'n geld fluiten, maar word ik ook nog aangeklaagd wegens heling!

Derk: Gegarandeerd niet. Ik geef u mijn erewoord, dat ik morgen geld krijg. En daar ik dat horloge graag terug wil hebben, zal ik het morgenvroeg komen inlossen. Maar brengt u me nu alstublieft zo'n heerlijke hutspot met klapstuk.

Anne: Nou goed, ik heb nog nooit iemand laten verhongeren. (*al naar links*) Maar u zult wel nog even geduld moeten hebben. (*af*) Dingen maak je hier mee! (*Derk pakt een krant uit het aan de muur hangend krantenbakje, slaat ze voor zijn gezicht open en gaat zitten lezen*)

Greet: (*op via midden, met schort voor en hoofddoek om, zwaait met een pollepel, schreeuwt al, nog voordat ze helemaal binnen is*) Alfons, zou je niet eerst eens naar huis komen, voordat je... (*doelt dan op Derk z'n tafeltje*) Moet je zien, daar zit meneer en laat mij met het eten wachten! (*slaat Derk met haar pollepel de krant uit handen*)

Derk: (*geschrokken*) Ho ho, wat moet dat?

Greet: (*verwonderd*) Hé zeg, en wie ben jij dan wel? (*hem aandachtig bekijkend*) Kan het zijn, dat ik jou vandaag al eens ergens gezien heb? (*Derk zegt niets, fatsoeneert z'n krant*) Ik weet het zeker, maar kan er om de verdomme niet opkomen! (*gaat naast hem zitten, stoot hem aan*) Help me eens 'n handje. Zet je beneveld brein eens aan het werk!

Derk: (*bekijkt haar, droog*) Uw outfit is me inderdaad opgevallen. U stond voor het politiebureau met uw paraplu een klein hondje te mishandelen.

Greet: Verhip, ja, nu weet ik het! Voor het politiebureau! Die onooglijke misgeboorte had midden op de stoep een hoop gelegd en ik ben daar met m'n beste schoenen ingetrapt. Zoiets moet immers bestraft worden. Maar eh, over straf gesproken: wat heb je uitgevreten?

Derk: Niets. (*slaat de krant weer open, leest*)

Greet: Man, hou je niet van de domme! Voor "niets" hoef je niet bij de politie te komen! (*geen reactie, zij slaat de krant weer neer*) Luister, schooier, ik heb het tegen jou! Trek je scheur alsjeblieft open! (*trommelt met haar vingers op het tafelblad*) Ik wacht!

Anne: (*op van links, gaat achter de tapkast, wikkelt bestek in een servet*) Hoi, Greet. Weer eens op zoek naar Alfons? Zoals je ziet, is

hij er nog niet. Maar aangezien het vandaag z'n skaatavond is, zal hij wel zo komen opdagen.

Greet: (*al naar haar toe*) Dan zal ik wel zolang op hem wachten. Ik heb met dat heerschap nog een appeltje te schillen! Kun je je dat voorstellen, Anne, sinds gisteren heb ik 'm al niet meer gezien!

Anne: Toe nou Greet, dat is toch niets nieuws. Een veehandelaar is immers altijd onderweg.

Greet: Zeker. Maar om te eten zou hij toch nog wel even naar huis kunnen komen, of niet soms? Heb ik me uren staan uitsloven om spiegeleieren voor 'm te koken en dan komt hij niet opdagen!

Anne: Als Alfons komt, zal ik hem meteen naar je toe sturen. Afgesproken?

Greet: O nee, ik blijf hier op meneer de echtgenoot wachten!

Anne: Ook goed. En, wat wil je drinken?

Greet: Niets!

Anne: Zoals steeds. Nog meer van zulke gasten en ik kan sluiten.

Greet: Dat hoef je niet. Als je tenminste het huwelijksaanzoek van mijn broer aanneemt.

Anne: Greet, vergeet 't!

Greet: Maar waarom dan niet? Lucas is een man in z'n beste jaren. Hij maakt je al het hof, sinds je man je tien jaren geleden in de steek liet.

Anne: Mijn man heeft me niet in de steek gelaten, maar is gestorven!

Greet: Dat maakt immers geen verschil. En noem me nou eens één reden, waarom je Lucas "niet" zou nemen?

Anne: Omdat ik niet van hem houd!

Greet: Mens, dat komt wel als je eenmaal getrouwd bent. Kijk naar mij! Vóór ons huwelijk kon ik Alfons niet zien of luchten, maar getrouwd zijn we toch! En nu hebben we een dochter, waarop we maar wat trots zijn.

Anne: Ik ben ook trots op mijn dochter.

Greet: (*honend*) Laat me niet lachen! Wanneer laat die zich hier nog eens zien?

Anne: Je weet best, dat Gonnie d'r handen vol heeft aan haar opleiding. En in haar vrije tijd is ze ook nog met vreemde talen bezig.

Greet: En aan zo'n onzin geef jij je zuur verdiende geld uit? Ik zeg je, zo kom je nooit tot iets. Als ik jou was, zou ik er nog maar eens over denken. Mijn broer kan je hier de helpende hand komen bieden.

Anne: Mijn grootste afnemer worden, bedoel je. En dan ook nog kosteloos.

Greet: (*achteloos*) Die paar biertjes! Hij zou in elk geval goed voor je zorgen.

Anne: Andersom zul je bedoelen. Lucas heeft alleen maar iemand nodig, die voor hem kookt, wast, strijkt en noem maar op.

Greet: En dat "noem maar op" is nu net datgene wat het leven de moeite waard maakt. Bovendien zou hij met zijn spaarcentjes van deze uitgeleefde grafkelder weer een volwaardig eetcafé kunnen maken.

Anne: *(verontwaardigd)* Uitgeleefde grafkelder? *(luid hoesten van Derk)*

Greet: Als je met Lucas trouwt, heb je het in elk geval niet meer nodig gasten van het soort als die daar te bedienen.

Anne: *(bezwerend)* Pssst, niet zo luidruchtig, het is uiteindelijk een klant!

Greet: *(met hand achter haar oor)* Hoorde ik je iets over een klant zeggen? Mens, dat is toch geen klant! Zoiets noem ik een landloper en die moet je eruit gooien!

Anne: *(verwonderd)* Op grond waarvan?

Greet: *(doordravend)* Ik had 'm er niet eens ingelaten. Bekijk de zwerver toch eens! Die is immers van het soort, dat onder bruggen slaapt, *(kijkt onder Derk's tafeltje)* en hun hele hebben en houden in een plastic zak met zich meeslepen.

Anne: *(trekt haar terug)* Greet, zo is het wel genoeg geweest. Die meneer is jou geen rekenschap schuldig.

Greet: *(honend)* Meneer? Als dat een meneer is, vreet ik een bezem! Hoog tijd, dat jij eens naar een opticiën gaat!

Roberto: *(op via midden, netjes in de kleren, met lichte buiging)* Mooi goede avond, Anne.

Anne: Goedenavond, Roberto. Je bent vroeg vandaag.

Roberto: Ik er altijd vroeg bij. Daarom ik ook meester op mijn gebied.

Greet: *(met pollepel op hem wijzend)* Jij? Je bent hooguit meester in het verkopen van mooie praatjes!

Roberto: Oh, señora Wanders ook hier?

Greet: *(neemt houding aan)* Zie je mij dan soms voor een braadharing aan?

Roberto: *(haar taxerend)* U uitzien als steeds: grandissimo!

Greet: Ik zei het immers al. Zoetgevooid zemelen, iets anders kun je niet.

Roberto: Dat niet correct. Roberto bakken pizza, zóóó! *(kust daarbij z'n vingertoppen)*

Greet: *(honend)* Wie interesseert zich hier nou voor dat buitenlands spul?

Roberto: Omdat u nog niet gegeten mijn pizza. Als u te pakken krijgt smaak, dan cara mia! En dan in zomer mijn gelati. Bellissimo! Mijn

chef zeggen, is mijn ijs beste van hele omgeving. (*is intussen aan de stamtafel gaan zitten*)

Greet: (*tikt met vinger tegen voorhoofd*) Je bent en blijft een fantast.

Anne: (*brengt Roberto een geopend flesje bier*) Kijk eens, Roberto.

Roberto: Anne, ik drinken op jouw gezondheid. (*drinkt uit de fles*)

Greet: Goed zo, Anne. Van mij zou die Italiaanse pastapipo ook geen glas hebben gekregen.

Roberto: Ik drinken liever uit fles. Heb dat gedaan als bambino al.

Greet: (*tot Anne*) Nou ja, wat kun je van zo'n maffiajohnny ook anders verwachten. (*tot Roberto*) En vertel eens, kun jij je dat bier über-haupt permitteren?

Roberto: Si. Ik zelfs kan permitteren mij te eten. Anne, jij brengen mij hutspot met klapstuk.

Anne: Ah. Dan tweemaal hutspot met klapstuk.

Greet: Waarom tweemaal? Ik heb niets besteld! Ik zal wel uitkijken! (*Anne legt een in servet gewikkeld bestek neer voor Roberto, dan voor Derk, vervolgens af via links; Greet, Roberto aanstotend, in alle staten*) Moet je dat zien! Laat dat schorriemorrie zich hier ook nog vetmesten!

Roberto: Señora Wanders, waarom zeggen, deze gast zijn schorriemorrie? Alleen omdat niet is gekleed piekfijn en niet geschoren? (*naar Derk toe*) Scusi, als ik storen. U hebt al eens gegeten in Lindenhof?

Derk: Nee, tot nu toe had ik dat genoeg nog niet.

Roberto: Dan hebben gemist veel. Kan toebereiden eten, Anne, uit die kunst.

Greet: (*trekt Roberto terug naar de stamtafel, gaat bij hem zitten*) Zeg, ben jij nou helemáál getikt? Wie gaat er nou met zo'n viespeuk een gesprek beginnen?

Roberto: Madonna mia. Hoe kunnen zeggen, dat deze man is viespeuk? Is hij toch heel aardig.

Greet: Die? Aardig? Heb je dan stront in je ogen? In die herken je de clochard toch al op kilometers afstand!

Roberto: Kan men een mens toch niet beoordelen naar voorkomen. Ik waren ook eens aan einde Latijn, maar mijn chef hebben mij gegeven kans. Dan ik gedaan goed gepresteerd en gemaakt pizza. Is daarna gestegen omzet helemaal naar boven.

Greet: Maar die daar ziet er niet naar uit, dat hij ooit iets gepresteerd heeft. Die kan gegarandeerd niet eens z'n glas wijn betalen, laat staan het bestelde eten.

Roberto: Als kan niet betalen, dan ik nemen rekening over. Is immers niet kapitaal.

Greet: *(springt op, tikt tegen haar hoofd)* Ben jij belazerd? Je hebt zelf geen cent te makken! Maar daar heb je het weer. Gajes komt op voor het gajes! *(neemt zelf aan een ander tafeltje plaats)* Waarom ga je niet meteen bij dat gespuis zitten, jij... jij spaghettivreter!

Neeltje: *(op via midden, meteen naar Roberto toe)* Hallo lie... *(Roberto legt vlug vinger tegen de lippen, nikt richting Greet; Neeltje houdt in, dan naar Greet)* Lie..ve help, ma, wat doe jij hier om deze tijd?

Greet: Datzelfde kan ik aan jou vragen?

Neeltje: Ik eh, ik heb jou gezocht. Voorheen heeft iemand gebeld en naar je gevraagd. Hij zou over 'n half uur of zo nog eens terugbellen. Iets over een gewonnen prijs in 'n loterij, geloof ik.

Greet: *(springt op)* Een prijs? Ik heb weliswaar nog nooit aan dergelijke onzin meegedaan, *(vlug af via midden)* maar best mogelijk, dat Alfons...

Roberto: *(komt meteen overeind, Neeltje omhelzend)* Cara mia! Hoeveel ik naar je uitgekeken!

Neeltje: Ik hield het zonder jou ook niet meer uit.

Roberto: Veel geluk, dat boodschap komen van telefoon.

Neeltje: Ach wat, er is helemaal niets gekomen. Dat was een leugentje om bestwil. Maar zover ik mijn moeder ken, zit ze nu gehypnotiseerd bij het toestel te wachten tot er weer gebeld wordt. Dus van haar zullen we vandaag geen last meer hebben.

Roberto: Maar wel van vader, want die komen zo meteen om te spelen skaat.

Neeltje: Lieverd, dat eeuwig gekaart met mijn vader! Zou je niet liever met mij willen samenzijn?

Roberto: Mijn principessa, hoe kun je vragen dat? Maar alleen omdat ik willen met jou voor "altijd" samen, moet ik spelen met hem. Ik hebben nodig zijn euro's.

Neeltje: Maar mijn vader speelt vals. Alleen daarom wint hij steeds!

Roberto: Dat zeggen hij. Maar ik hebben nog nooit verloren. Ik geluk in spel.

Neeltje: Dat is nog erger, want geluk in het spel, betekent pech in de liefde.

Roberto: Ik hebben geluk dubbel. In liefde en spel. *(kust haar in snel tempo vanaf de hand tot in haar nek)*

Neeltje: Is het alleen de vraag hoe lang nog. Als jij je spaarcentjes verliest, zie ik het donker in voor onze toekomst. Want je weet, als mijn ouders erachter komen, dat ik met jou wil trouwen, in plaats van met Benedict, geven die me geen rooie cent.

Roberto: Zolang jij van mij houden, is bravissimo. Ik zeker gemaakt onze toekomst. Babette van winkeltje op de hoek mij gezegd, dat ik

kan gaan verder, omdat grote supermarkt komt gebouwd voor haar neus.

Neeltje: Dat plan mag je gerust vergeten.

Roberto: Waarom ik vergeten? Is ligging gunstig voor pizzeria!

Neeltje: Dat wel. Maar jouw plannetje is allang uitgelekt. En nu heeft mijn vader gezegd, dat hij, voordat jij de kans krijgt daar een pizzeria te openen, de tent opkoopt en er 'n koestal van maakt.

Roberto: Mama mia, kan Alfonso toch niet maken mij streep door rekening!

Neeltje: Mijn vader kan dat! Hij heeft het koopverdrag met Babette, zoals gebruikelijk bij de koehandel, al per handslag bezegeld.

Roberto: Dan ik zoeken ander project.

Neeltje: Of dat op de dag van vandaag zo gemakkelijk is. Maar hoe het ook zij, ik blijf achter je staan, al duurt het nog jaren.

Roberto: Jij daarvoor verdienen veel kusjes. *(kust haar weer in snel tempo van hand tot nek)*

Justus: *(op via midden, netjes in de kleren, laat de deur open, ziet de twee)* Ha, liefde! Moet dat mooi zijn! Als ik groot ben, ga ik dat ook doen. *(pakt Neeltje bij 'n arm)* Ophouden met die schoonmaakbeurt, je vader is in aantocht. *(gaat aan de stamtafel zitten)*

Neeltje: *(maakt zich los van Roberto)* Dan kan ik maar beter verdwijnen. Tot straks. Ik laat m'n slaapkamerraam open! *(gaat achter de openstaande deur staan, terwijl Roberto, met kushandjes in haar richting, weer aan de stamtafel plaatsneemt)*

Alfons: *(op via midden, in groezelige werkjas en op laarzen, hangt z'n hoed aan de kapstok, neemt plaats aan de stamtafel, ondertussen schreeuwend)* Anne, een bier en hutspot met klapstuk! Maar wel een beetje vlug alsjeblieft! *(Neeltje op haar tenen af, trekt de deur onhoorbaar achter zich dicht)*

Anne: *(met twee volle borden op van links, zet er een voor Roberto neer)* Kijk eens, Roberto, smakelijk. *(tot Justus en Alfons)* Hallo jullie! *(Roberto begint meteen te eten)*

Alfons: Als dat geen service is, weet ik het niet meer. *(grijpt naar het tweede bord)* Ik roep en tegelijkertijd staat Anne al met het gevraagde naast me!

Anne: *(ontwijkend)* Afblijven! Deze bestelling kwam vóór de jouwe binnen. Bovendien wacht Greet op je. Ze heeft spiegeleieren voor je gekookt.

Alfons: Haar gekookte spiegeleieren komen me onderhand de strot uit! Ik wil jouw hutspot met klapstuk!

Anne: *(zet het andere bord voor Derk neer)* Dat het u wel moge bekomen.

Derk: Ha, dank u, dat ziet er goed uit! *(begint te eten)*

Alfons: *(is met stomheid geslagen, doelt op Derk)* Zeg, Anne, wat moet die zigeuner hier? En die bedienen je vóór mij?

Anne: *(buigt zich naar hem toe)* Dat zigeuner wil ik niet gehoord hebben. En als je niet meer schreeuwt, krijg jij je eten zo meteen ook. *(is al achter de tapkast, opent twee flessen bier, zet die voor Justus en Alfons neer)* Gezondheid! *(terug achter de tapkast, waar ze nog een bestek in een servetje wikkelt)*

Alfons: Heb ik soms iets gezegd van een fles? Een bier van het vat wil ik!

Anne: *(een glas onder de tap houdend, zet de kraan open)* Er komt niets meer. Als jij een vat in de kelder gaat aanslaan, krijg je 'n getapt bier. *(komt en legt het bestek bij hem neer)*

Alfons: Heb je anders nog wensen? Ik ben je gast en niet je loopjongen.

Roberto: Anne, ik aanslaan vat in kelder.

Justus: *(staat ook op)* En anders doe ik het wel.

Alfons: *(grijpt hen alle twee in de kraag)* Jullie blijven hier! Wij zijn stamgasten en geen slaven!

Roberto: Is vat aanslaan voor Anne te zwaar werk. Ik haar willen doen plezier.

Justus: Precies, dat wil ik ook.

Alfons: *(bevelend)* Zitten gaan jullie! Daaraan had Anne eerder moeten denken. Ze weet, dat we elke zaterdagavond komen kaarten!

Derk: *(is opgestaan, tot Anne)* Mevrouw, als u me zegt waar dat vat is, zal ik het wel even voor u aanslaan.

Anne: Oh, zeer vriendelijk van u. Dan komt u maar mee. *(samen af via links)*

Alfons: Hebben jullie dat gezien? Die uitslover wil zich bij Anne breed komen maken! Maar daar zal ik dat stuk vullis toch wel even een stokje voorsteken!

Roberto: Alfonso, wat jij hebben tegen deze man? Hij jou toch niets gedaan!

Alfons: Dat zou nog mooier worden! Ik adem niet dezelfde lucht in als dat stinkdier! Tegen de reuk van dat soort uitvaagsel ben ik allergisch! *(heeft ondertussen een sigaar aangestoken en blaast de rook alle kanten uit)*

Justus: Overdrijf toch niet zo. Die man zit daar rustig in z'n hoekje. Hij stoort niet in het minst.

Alfons: Ik ben gekomen om te skaten en niet om tegen zo'n goorling aan te kijken!

Roberto: *(wrijft duim en wijsvinger tegen elkaar, tot Alfons)* Jij hebben meegebracht vandaag contanten?

Alfons: Hoe kan 'n mens nou zó geldgierig zijn!

Roberto: Wordt bedrag op schuldbekentenis altijd groter. Wanneer jij betalen eindelijk? Ik die euro's kan goed gebruiken!

Alfons: *(korzelig)* Je zult toch nog wel even kunnen wachten, neem ik aan.

Justus: *(heeft inmiddels pakje speelkaarten tevoorschijn gehaald, geschud en uitgedeeld, bekijkt z'n kaarten)* Jezus, wat een troep! Volgens mijn kaarten moet ik dan toch ontzettend veel geluk hebben in de liefde.

Roberto: Justie, als jij altijd verraden slechte kaart, jij nooit winnen. Moet maken pokerface, zoals ik.

Alfons: Kop dicht, pizzaverkrachter, nu wordt geboden! Ik luister! *(de drie beginnen onhoorbaar te bieden en te spelen; Derk inmiddels op van links, gaat, de drie in de gaten houdend, achter de tapkast, ontsluit stiekem, maar goed zichtbaar voor het publiek, een flesje, schenkt een glas bier, brengt het naar Alfons)*

Derk: Alstublieft, vers van het vat. *(terug naar zijn tafel en eet)*

Alfons: *(roept hem na)* Hé zeg, denk je soms, dat ik uit een glas drink, dat jij in je ongewassen voorpoten hebt gehad? *(geen reactie)*

Anne: *(op van links, met een gevuld bord, zet het bij Alfons neer)* Smakelijk!

Roberto: Anne, alles wat jij maken, moet in Guinness boek van records!

Anne: En, Alfons, wat is? Waarom tast je niet toe?

Alfons: Ik heb geen trek meer. Het stinkt hier verschrikkelijk!

Roberto: Dat zijn jouw sigaar. *(ruikt aan Alfons)* Nee, het zijn jouw jas! Jij was in stal van varkens? *(Anne gaat, schouders ophalend, achter de tapkast)*

Justus: *(ruikt ook aan Alfons)* Verdomme ja, Fons, een beerput is er niets bij!

Alfons: Hier ruikt het niet naar varkensstal, maar naar gespuis! Anne, of dat schoelje gaat eruit, of ik!

Roberto: Alfonso, dat jij niet kunnen doen!

Alfons: *(naar Anne toe)* Anne, aan jou de keus!

Anne: Zoals je wilt. Je hebt vandaag eenmaal hutspot met klapstuk gehad en een bier. Dat maakt samen, *(heeft een la opengetrokken)* met wat hier nog allemaal openstaat...

Alfons: *(kwaad)* Heeft dat soms te betekeken, dat je aan dat sujet de voorkeur geeft boven mij?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto